

(Kort bemærkning).

Karin Nødgaard (DF):

Jeg synes generelt, at vi har en god udvalgsbehandling i Sundhedsudvalget, og der kan man jo selvfølgelig tage mange ting op. Der synes jeg, at det ville være relevant, at vi får drøftet videre, hvordan vi får udnyttet de forskellige kompetencer. Men jeg ser meget frem til, at der kommer netop den her kvalitetsreform, hvor vi får fokus på at udnytte folks evner, og også på, at de får mulighed for det og ikke kommer i karambolage med andre faggrupper.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti kan vi ikke støtte forslaget om, at titlen social- og sundhedsassistent alene kan benyttes af personer, der har modtaget autorisation som social- og sundhedsassistent fra en offentlig godkendt myndighed. Årsagen til det er ganske enkelt, at vi Konservative ikke finder, at social- og sundhedsassistenternes uddannelse og arbejde nødvendiggør samme titelbeskyttelse som f.eks. en sygeplejersketitel.

Formålet med autorisationsordningerne på sundhedsområdet er at styrke patientsikkerheden og fremme kvaliteten af sundhedsvæsenets ydelser, men hvad angår social- og sundhedsassistenterne, har arbejdsgiverne jo allerede i dag en god mulighed for at afgrænse og kvalitets sikre social- og sundhedsassistenternes opgavevaretagelse. De har en god adgang til og faglig baggrund for bl.a. at udstikke konkrete, faglige retningslinjer og yde vejledning med hensyn til assistenternes arbejde. Endelig er assistenterne i deres virksomhedsudøvelse underlagt Sundhedsstyrelsens tilsyn og omfattet af Patientklagenævnets kompetence på helt samme måde som autoriserede sundhedspersoner.

Alt i alt kan vi Konservative altså ikke umiddelbart bakke op om oppositionens forslag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Charlotte Fischer.

Charlotte Fischer (RV):

Det her beslutningsforslag handler om, hvorvidt vi skal autorisere social- og sundhedsassistenter, og Det Radikale Venstre forholder sig sådan set

åbent til det spørgsmål. Vi synes, at der er brug for at kigge nærmere på området for at tage en endelig beslutning.

Man kan sige, at i dag er det sådan, at der er to hovedgrupper, der er autoriserede. Der er gruppen af læger, tandlæger og andre, som egentlig udøver en bestemt, man kan sige sundhedsfaglig virksomhed. Så er der en anden gruppe, som bl.a. omfatter sygeplejersker, fysioterapeuter og ergoterapeuter, og som ikke har noget egentligt forbeholdt virksomhedsområde, og det er jo denne anden gruppe, som SOSU-assisterne i givet fald skulle henhøre under.

Vi mener først og fremmest, at det må komme an på en objektiv vurdering. I dag er der en række objektive kriterier, der gælder for, hvornår man kan opnå autorisation som faggruppe. Og sådan som vi opfatter det, er et kriterium, hvorvidt der er tale om en offentligt reguleret uddannelse – det er der jo i det her tilfælde – og så er der et spørgsmål om, hvor selvstændigt man fungerer i sit virke. Og det er her, at vi nok føler, at der er brug for at kigge mere på tingene, for på mange måder tror vi da på, at udviklingen på sygehusene er sådan, at opgaverne glider, og det skal de gøre, for det er der brug for. Det betyder bl.a., at social- og sundhedsassistenter får et større og større selvstændigt ansvar, og det taler jo for, at man kigger på muligheden for en autorisation.

Men spørgsmålet er også, i hvor høj grad det gør sig gældende, og hvornår det rigtige tidspunkt er for, at man så siger: O.k., så tager vi skridtet og siger, at nu har de altså fået så meget selvstændigt ansvar og det gælder så bredt, at en autorisation kan komme på tale.

Det mener vi faktisk at der er brug for at kigge lidt mere på. Vi mener egentlig ikke, at det skal være sådan en mål-middel-diskussion, altså en diskussion om, hvad det nytter at autorisere, for enten har vi nogle objektive kriterier for, hvornår man kan, om jeg så må sige, gøre sig håb om en autorisation, og hvornår man ikke kan, og så må man følge de regler, eller også har vi det ikke. Med det vil jeg sige, at jeg egentlig meget håber, at vi i udvalgsbehandlingen, som vi går ind i nu, kunne gå ind og kigge på, hvad det rent faktisk er for et ansvar, som SOSU-assisterne har ude på sygehusene i dag. Hvad er det for en udvikling, der sker i de her år?

Kl. 16.35

Jeg er ikke i tvivl om, at det kniber med opgaveglidningen også videre til social- og sundhedsassistenter, og det kunne godt være, at no-